

χειρός του κατασκευάζοντα ἄνθος εἶτα δὲ ζῶν, τοῦτο δ' ἦτο θαυμαστόν. Ἀλλὰ ἔτι θαυμαστότερον δ' ἦτο ἐὰν ἡδύνατο ἀπλῶς διὰ τοῦ λόγου νὰ καλέσῃ ἐξω τοῦ σωροῦ του φυτὰ καὶ ζῶα πάσης ποικιλίας. Τοῦτο ὁ Θεὸς πράττει καθ' ἅπασαν τὴν γῆν. Διὰ τοῦ λόγου τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐκ τοῦ ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν ἐδάφους, ἀποτελουμένου ἐν μέρει ἐκ θανόντων φυτῶν καὶ ζῶων, νέα φυτὰ καὶ ζῶα ἀδιακόπως γίνονται. Πᾶσα ἡ κτίσις ἡ ζῶσα καὶ μὴ γίνεται καὶ διατηρεῖται ἄνευ χειρῶν· τὸ δὲ γεγονός ἐστὶ γίνεται διὰ μέσων τὰ ὅποια ἡμεῖς δὲν βλέπομεν εἶναι τὸ ἄκρον ἄωτον τῶν θαυμάτων.

Ἵπάρχει διαφορὰ τις μεταξὺ τοῦ θανάτου τῶν ζῶων καὶ τοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅταν τὸ ζῶον ἀνῆσκη, συνθνήσκει μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ νοῦς αὐτοῦ· ἀλλ' ὅταν ὁ ἀνθρώπος ἀποθνήσκη ὁ νοῦς ἢ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ζῇ ἔτι καὶ ζήσει διὰ παντός.

Πόσον θαυμαστὸς εἶναι ὁ χωρισμὸς οὗτος τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος. Φαίνεται ὥσπερ μὴ ἡδύναντο νὰ χωρισθῶσιν· εἰσὶ τοσοῦτον στενῶς συνδεδεμένα ὥστε δὲν φαίνεται ὅτι δ' ἡδύναντο νὰ ὦσι κεχωρισμένα. Ἀλλ' ἡ Γραφὴ λέγει ἡμῖν ὅτι οὕτως εἰσὶ καὶ ὅτι ὅταν τὸ σῶμα ἀποθάνῃ τὸ πνεῦμα θέλει ζήσει ἔτι. Ναί, ὅποια ἄπας ὁ μηχανισμὸς, ὃν ἡ ψυχὴ μεταχειρίζεται τοσοῦτον συντόνως, σταματήσῃ τὴν κίνησιν αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, ἡ ψυχὴ τὸν ἐγκαταλείπει, καὶ μένει ἀφ' ἐαυτῆς ἄνευ σώματος· δὲν δυνάμεθα νὰ τὴν ἴδωμεν ἀπερχομένην, δυνάμεθα μόνον νὰ ἴδωμεν τὸ σῶμα τὸ ὁποῖον ἐγκαταλείπει, μετὰ τοῦ ἐγκεφάλου του, νεύρων καὶ μύων, πρότερον ἄρτι τοιοῦτον ἐνεργόν, νῦν ὅλως ἀκίνητον ἐν τῷ θανάτῳ.

Ὅποια μεταβολή! Ἀλλὰ δὲν φθάνει ἕως ἐδῶ. Τὸ θαυμαστότερον εἶναι ὅτι τὸ σῶμα τοῦτο τὸ λυόμενον ἐν τῇ γῇ ἐνωθήσεται πάλιν μετὰ τοῦ πνεύματος· ἀλλὰ δὲν δ' ἡ ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ σῶμα, θέλει μεταβληθῇ. Ἡ Γραφὴ λέγει ὅτι ἔσται σῶμα πνευματικόν. Τὸ σῶμα ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ζῇ ἐνταῦθα εἶναι, ὡς εἶδομεν, πλήρες περιέργου καὶ ὡραίου μηχανισμοῦ. Ἀλλ' εἶναι κατεσκευασμένον ὥπως διάρκεσθαι μόνον ὀλίγα ἔτη. Ὑπόκειται προσέτι εἰς πόνον καὶ ἀσθένειαν· ἀλλὰ τὸ σῶμα ἐν ᾧ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατοικήσει ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ ἔσται κατεσκευασμένον οὕτως ὥστε νὰ διάρκεσθαι διαπαντός· οὐδέποτε θέλει ἀσθενήσει. Ὁ μηχανισμὸς τοῦ ἔσται κρείττων τοῦ ἐν τῷ σῶματι ἐν τῇ ἐνεστώσῃ ζωῇ, οὕτω δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἔσται ἱκανὴ νὰ μανθάνῃ πλείονα καὶ νὰ πράττῃ πλείονα ἢ ὅσα δύναται νὰ πράττῃ ἐνταῦθα.

Δὲν φαίνεται δυνατόν ὅτι τὸ σῶμα ἀφοῦ διαλυθῇ ἐν τῇ γῇ δύναται νὰ ἐγέρθῃ. Ἀλλ' ὁ Θεὸς λέγει ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῦ ὅτι τοῦτο δ' ἔσται γίνῃ, καὶ δείκνυσι ἡμῖν καθεκαστην, ἐξ ὅσων κείνται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, ὅτι δὲν εἶναι πολὺ δύσκολον δι' αὐτὸν νὰ τὸ πράξῃ. Ἐδείξαμεν ἐν τῇ πραγματείᾳ ταύτῃ, ὅτι ὁ Θεὸς ποιεῖ πάντα τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῶα ἐκ τῆς γῆς. Ἐὰν τοῦτο δύναται νὰ πράξῃ, βεβαίως δύναται ν' ἀποδώσῃ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα.

Θεωρήσατε κατὰ τὸν παγερὸν χειμῶνα· καὶ σκεφθῆτε περὶ τῶν ξηρῶν φύλλων καὶ ἀνθῶν τῶν κεκαλυμμένων ὑπὸ τῆς χιόνος, περὶ τῶν τόσων γυμνῶν δένδρων καὶ τῆς ὑπνωττούσης ζωῆς αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς πληθύος τῶν ζῶων τὰ ὅποια διατελοῦσι κεκρυμμένα, καὶ ἡρεμοῦσιν ἐν θανάτῳ. Πόσα ἐφόνευσεν ὁ χειμὼν καὶ πόση ζωὴ ἐτέθη παντοῦ εἰς ὕπνον. Ἐὰν δὲν τὸ ἐβλέπομεν δὲν δ' ἐπιστεῖνομεν ὅτι τοσαύτῃ ἀνάστασις δ' ἐγένετο τὴν ἀνοιξιν—ὅτι ἀφοῦ ὁ θάνατος τοῦ χειμῶνος παρήλθεν, τὰ φύλλα καὶ τὰ ἄνθη καὶ οἱ καρποὶ δ' ἐφαίνοντο πάλιν ἐπὶ τοῦ δένδρου, καὶ θάμνου καὶ φυτοῦ καὶ τὰ πτηνὰ καὶ ἔντομα καὶ ἕτερα ζῶα δ' ἐφαίνοντο τοσοῦτον ἡσυχολημένα πάλιν ὡς εἶδετε ταῦτα κατὰ τὸ θέρος πρότερον. Ἀλλὰ βλέπομεν ὅτι ὁ Θεὸς ποιεῖ πᾶσαν τὴν ἀνάστασιν ταύτην καθεκαστην ἀνοιξιν· εἶναι δὲ τοσοῦτον ἀξιοθαύμαστον, ὅταν τοῦτο παρατηρήσωμεν, ὅσον ἡ ἀνάστασις τῶν ἡμετέρων σωμάτων.

Τὸ ἀναστησόμενον σῶμα, εἴπομεν, ἔσται καλῆτερον τοῦ ἐνταῦθα σώματος. Δὲν ὑπάρχει παρεμφερές τι πρὸς τὴν μεταβολὴν ταύτην εἰς ὅσα βλέπομεν ἐν τῷ περὶ ἡμᾶς ζῶντι κόσμῳ; Ἰδέτε τὴν χρυσαλλίδα. Πόσον λαμπρὰ καὶ ὡραία εἰσὶ τὰ χρώματα αὐτῆς· πόσον ἄβρον πλάσμα εἶναι! Πόσον χαρίεσσα εἰσὶν αἱ κινήσεις τῆς ἱπταμένης ἐπὶ τῶν χρυσῶν πτερυγῶν τῆς ἀπὸ ἀνθους εἰς ἄνθος! Δύνασθε νὰ πιστεύσητε ὅτι ἦτο ποτὲ δυσειδὲς σκώληξ ἔρπων ἐπὶ τῆς γῆς; Πόσον θαυμαστὴ ἡ μεταβολή! Προσομοίαν τινὰ μεταβολὴν δ' αἰετῶσι τὰ σώματα ἡμῶν ἐν τῇ ἀναστάσει. Ἐνταῦθα ἐν τῇ ἐνεστώσῃ ζωῇ, καίτοι τὰ σώματα ἡμῶν εἰσὶ φοβερῶς καὶ θαυμασίως κατεσκευασμένα, εἰσὶν οἰονεῖ σκώληκες τῆς γῆς παραβαλλόμενα πρὸς τὰ σώματα ἐν οἷς αἱ ψυχαὶ ἡμῶν θέλουσιν οἰκήσει ἐν ἐτέρῳ κόσμῳ. Ὡ, εἶθε νὰ ἐξῶμεν ἐνταῦθα οὕτως ὥστε, ἐν τοῖς πνευματικαῖς ἡμῶν σώμασι, μετὰ τῶν ἀνωτέρων αὐτῶν δυνάμεων, δυνηθῶμεν νὰ ὑπηρετήσωμεν τὸν Θεὸν διὰ παντός ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τ Ε Λ Ο Σ .

ΠΩΣ ΟΙ ΟΛΛΑΝΔΟΙ ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΣΙ ΤΗΝ ΟΚΝΗΡΙΑΝ

ΕΜΠΟΡΟΣ τις περιφερόμενος πρωτὰν τινὰ ἐν Ἀμστερδάμῳ, προσεπέλασε ὁμάδα ἀνθρώπων ἱσταμένων πέριξ φρέατος ἐντὸς τοῦ ὁποίου ῥωμαλαῖος ἀνὴρ πρὸ μικροῦ εἶχε καταβιβασθῇ. Σωλὴν, τοῦ ὁποίου τὸ στόμιον ἔχαινε ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ φρέατος, ἔχυνεν ῥεῦμα ὕδατος ἐντὸς τοῦ φρέατος καὶ βαθμυδὸν ἤρχιζε νὰ πληροῦται. Ὁ ἐντὸς τοῦ φρέατος εἶχεν ἱκανὴν ἐργασίαν, ἐὰν δὲν ἐπεθύμει νὰ πνιγῇ, ἵνα ἀναπέμπῃ τὸ ὕδωρ ἐκτὸς τοῦ φρέατος δι' ἀντλίας οὐσης εἰς τὸν πυθμένα. Ὁ ἔμπορος οἰκτεῖρων τὸν ἄνδρα, ἐζήτησεν ἐξήγησιν τοῦ κατ' αὐτὸν σκληροκαρδίου τούτου παιγνιδίου.

«Κύριε,» εἶπεν γέρωγ τις παριστάμενος, «ὁ ἀνθρώπος ἐκείνος εἶναι ὡς βλέπετε ὑγιὴς καὶ ῥωμαλαῖος

προσπνέχθην πολλάκις νὰ δώσω αὐτῷ ἐργασίαν, οὐδὲν ἤττον ὅμως ἀφίνει τὴν ὀκνηρίαν νὰ τὸν κυριεύῃ, καὶ ἐπαίτει ἀπὸ θύρας εἰς θύραν, καὶ τοι εὐκόλως ἠδύνατο νὰ ἀπολαμβάνῃ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου δι' ἐργασίας ἐὰν ἤθελεν. Πῶρα λοιπὸν προσπαθοῦμεν νὰ τὸν κάμωμεν νὰ αἰσθανθῇ ὅτι δύναται νὰ ἐργασθῇ. Ἐὰν μεταχειρίζεται τὴν δύναμιν ἣν ἔχουσιν οἱ βραχίονες αὐτοῦ θέλει σωθῇ· ἐὰν τὰς ἀφήσῃ ἐν ἀδρανείᾳ θέλει πνιγῇ. Ἄλλ' ἰδέτε», ἐξηκολούθησεν ὁ γέρον· Ὀλλανδὸς, προβαίνων εἰς τὸ χεῖλος τοῦ φρέατος, «ὁ κύριος εὕρισκε ὅτι ἔχει μύονα». Ἐν μᾶ ὥρα θὰ τὸν ἐξαγάγωμεν μορφώσαντα κρείττονας ιδέας διὰ τὸ μέλλον.» Ἡ θεραπεία ἐφάνη ἀποτελεσματική.

ΕΡΡΙΚΟΣ Ο Α΄. ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΟΥ

ΕΡΡΙΚΟΣ ὁ Α΄, ὁ καὶ Μέγας Ἑρρίκος καὶ ἀγαθὸς Ἑρρίκος ἐπικαλούμενος, βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἀπεδείχθη λίαν ἐπιμελὴς κυβερνήτης, διώρθωσε τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Κράτους του, ἐνεψύχωσε τὴν ἐμπορίαν, τὰς τέχνας, τὴν γεωργίαν καὶ κατέστησε τὴν Γαλλίαν εὐδαίμονα.

Λέγουσιν ὅτι Ἑρρίκος ὁ Α΄ ἐπεθύμει ἕνα ἕκαστος ἄνθρωπος ἐν τῷ βασιλείῳ του ἢ εἰς κατάστασιν νὰ μαγειρεύῃ μίαν ὀρνίθα διὰ τὸ γεῦμα του τῆς Κυριακῆς, ἥτοι ἐπεθύμει ἕνα πάντες οἱ ὑπῆκοοι αὐτοῦ εὐτυχῶσι καὶ ἔχωσι πᾶσαν ἀνάπαυσιν ἐν τῇ οἰκογενείᾳ των. Καὶ αὐτὸς ἦν ἀγαθότατος πατὴρ καὶ διηγοῦνται περὶ αὐτοῦ τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον :

Ἡμέραν τινὰ πρεσβευτὴς εἰσῆλθῃ παρὰ τῷ βασιλεῖ. Ὁ πρεσβευτὴς διετέλει ἐν σφοδρᾷ ταραχῇ συλλογίζομενος ὅτι μετ' οὐ πολὺ θὰ εὕρισκετο ἐνώπιον Ἑρρίκου τοῦ μεγάλου, ἀλλ' ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς αὐτοῦ ὅταν, τῆς θύρας ἀνοιχθείσης, εἶδε τὸν βασιλέα μὲ τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μιμούμενον τὸν ἵππον ὅπως διασκεδάσῃ τὰ τέκνα του. Ὁ πρωτότοκος υἱὸς του ἐκάθητο ἐπὶ τῆς ῥάχews του, ἐνῷ αἱ μικραὶ κόραι ἔτρεχον φαιδραὶ περὶ αὐτόν. Ὁ πρεσβευτὴς ὡπισθοχώρει ἡδὴ ὅτε ὁ Ἑρρίκος ἐγειρὼν τὴν κεφαλὴν· εἰσθε πατὴρ, τῷ λέγει· Ἐπὶ τῇ καταφατικῇ ἀπαντήσῃ τοῦ πρεσβευτοῦ προσέθηκε· τότε λοιπὸν θὰ κάμωμεν ἕνα γῦρον ἀκόμη!

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ λίγος τινα περὶ τοῦ ἡλίου. — Ὁ ἥλιος εἶναι 320,000 φορές μείζων τῆς γῆς. Ὁ ἥλιος ἀπέχει 400 φορές τόσον ὅσον ἡ σελήνη. Ἡ ἐκ τοῦ ἡλίου θερμότης δύναται νὰ τήξῃ 287,200,000 κυβικὰ μίλια πάγου ἀνὰ πᾶν δευτερόλεπτον. Ἡ διάμετρος τῆς γῆς ἔχει τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν πρὸς τὴν ἀπόστασιν αὐτῆς ἐκ τοῦ ἡλίου ὅσον τὸ πλάτος τριχὸς πρὸς 125 πόδας. Ἀμαξοστοιχία σιδηροδρόμου τρέχουσα ἀνευ σταθμῶν ἀνὰ 40 μίλια τὴν ὥραν θὰ ἐφθάνεν εἰς τὸν ἥλιον εἰς 263 ἔτη. Ὁ ἥλιος θεωρεῖται ὡς καθιστάμενος 250 πόδας ἐλάσσων κατ' ἔτος. Ὁ πλησιέστερος ἀστὴρ εἶναι 250,000 φορές ἀπώτερος τοῦ ἡλίου. Τὸ ἐκ τοῦ ἡλίου φῶς ἵνα φθάσῃ εἰς τὴν γῆν ἀπαιτεῖ ὀκτὼ λεπτὰ τῆς ὥρας, 50,000 ἔτη ὅμως ἐχρειάσθησαν ὅπως τὸ φῶς ἔλθῃ ἐκ τοῦ ἀπωτάτου τῶν ὁρατῶν ἀστέρων.

* * Το 1855 ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας ἤρξατο ἰδρύουσα σχολεῖα καὶ γυμνάσια πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν γυναικῶν. Εἰσὶ νῦν 186 ἐκ τούτων ἔχοντα 23,400 μαθητρίδας. Ἡ Ρωσία ἔχει ἤδη ὀκτὼ πανεπιστήμια μετὰ 5,629 φοιτητῶν, πεντήκοντα ἐξ ἐπιστημονικῶν σχολείων, ἐξήκοντο ὀκτὼ προτύπου σχολῆς, καὶ ἐν ἑκατομμύριον μαθητῶν. Ταῦτα δὲ μόνον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐγένοντο.

* * Αἱ ἀρχαὶ τῆς Κίνας εὕρισκον ὅτι ἡ χρῆσις τοῦ ὀπιοῦ ὑπῆρξε τὸ μέγα αἷτιον τοῦ μαστίζοντος αὐτὴν λιμοῦ, διότι κατέστησεν αὐτοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἤττον φιλοπόρους. Μεγάλαι ἐκτάσεις γῆς ἐφυτεύθησαν διὰ μηκόνων αἰτίνες ἠδύνατο νὰ φυτευθῶσι διὰ χρησίμων σιτηρῶν. Ἐν τινι διαμερίσματι οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι διετάχθησαν νὰ δημεύωσι πᾶσας τὰς γαίας τὰς διὰ τοιούτων φυτῶν πεφυτευμένας.

* * Τὸ Λονδῖνον ἔχει πλείονας τῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων κατοίκους, ἐξ ὧν ἐν ἑκατομμύριον ξένους, ἔχει δὲ πλείοτους καθολικοὺς τῆς Ρώμης, πλείονας Ἰουδαίους τῆς Ἰστανδίας, πλείονας Ἱρλανδοὺς τοῦ Δουβλίνου καὶ πλείονας Σκώττους τοῦ Ἐδιμβούργου. Γεννᾶται εἰς ἄνθρωπος ἀνὰ πέντε λεπτὰ καὶ ἀποθνήσκει εἰς ἀνὰ ὀκτὼ λεπτὰ. Ἐχει 117,000 ἐγκληματίας καὶ 38,000 μέθυσου. προσάγονται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καθ' ἕκαστον ἔτος Ἐξ ὀκτὼ προσώπων ὁ εἰς εἶναι πέντης τοῦτο δὲ δὲν θὰ συνέβαιναν ἐὰν ἦσαν ὀλιγώτερα ζυθοπωλεῖα καὶ οἶνονπνευματωποιεῖα.

* * Ὁ Μίλτων ἔλαβεν 125 φρ. ἀντίτιμον διὰ τὸν «Ἀπωλεσθέντα Παράδεισον». Ὁ Πῶπ 200,000 φρ. διὰ τὴν μετάφρασιν τοῦ Ὁμήρου. Ὁ κ. Bonner ἐκδότης Ἀμερικανικῆς ἐφημερίδος τοῦ Ledger ἐπλήρωσεν εἰς τὸν Τσαγγου 25,000 φρ. δι' ἐν μόνον ποίημα. Ὁ σὶρ Βάλτερ Σκῶτ ἀπήλαυσε κέρδος 1,295,000 φρ. ἐκ τῶν μυθιστορημάτων του. Ὁ δὲ Σάκσπηρ διὰ τὸν Ἀμλέτον 125 φρ.

Λύσεις Αἰνίγματος ΙΓ΄

Νέφος—Νέος.

Ἐλυσεν δ' αὐτὸ μόνον ὁ κ. Δ. Θ. Δημητρακόπουλος (δικηγόρος.)

Λύσεις Προβλήματος.

Περιουσία τοῦ πατρὸς δρ. 180,000

Υἱοὶ ἕξ—ἔλαβεν ἕκαστος δρ. 30,000.

Ἐλυσαν δ' αὐτὸ οἱ κκ. Γ. Π. Κορωνάιος (Πειραιεὺς), Δ. Θ. Δημητρακόπουλος δικηγόρος (Ἀθῆναι).

Λύσεις Γρίφου 8.

Το—μηδεν—οσδ—υς—θαι—θε—ι—ον

Τὸ μηδενὸς δεῖσθαι θεῖον.]

Ἐλυσεν δ' αὐτὸν μόνον ὁ κ. Ἰωσήφ Α. Γρηγοριάδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΔ΄.

Παχύ τι ζῶον, ἄγριον, τὸ ὄλον μου σημαίνει,
Τὸ δ' ἡμισὺ μου τὸ πικρὸν τῶν ἐρπετῶν ἐμφαίνει.
Ἄν κόψῃς δ' ἐκ τοῦ ὄλου μου τὸ τέταρτον στοιχεῖον
Θὰ μ' ἴδῃς ἕνα ἤρεμον χωρὶς τινος πλησίον.
Ἄλλ' ἂν καὶ τὸ κεφάλι μου θελήσῃς ν' ἀφαιρήσῃς,
Ἐν ἄλλο ζῶον ἡμερον τετράπουρον θ' ἀπαντήσῃς
Ποῦ δὲν τοῦ χάρις' ἀτυχῶς πολὺ μυαλὸ ἡ φύσις,
Σ' ἐκεῖνο θὰ μεταβληθῶ κ' εὐρέμ' ἂν ὑμωρήσῃς.

Δ. ΡΩΜΑΪΔΗΣ.